

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Festa litúrgica de la Divina Misericòrdia .....

El 30 d'abril del 2000, durant la canonització de sor Faustina Kowalska (Glogowiec, 1905 — Cracòvia, 1938), Joan Pau II va anunciar que «arreu del món, el segon diumenge de Pasqua rebrà el nom de diumenge de la Divina Misericòrdia. Una invitació perenne per al món cristià a afrontar amb confiança en la benvolença divina les dificultats i les proves que esperen al gènere humà en els anys venidors». Al cap de poc, el 23 de maig del mateix any, la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments va decretar que el segon diumenge de Pasqua tindrà la denominació de «segon diumenge de Pasqua o de la Divina Misericòrdia». Era la culminació d'una devoció particular nascuda en els anys trenta a

l'entorn d'Elena Kowalska, que, en fer-se religiosa de les Germanes de la Mare de Déu de la Misericòrdia, canvià el seu nom pel de Maria Faustina. En les sis-cents pàgines del seu diari va anotant les indicacions que rep en cadascun dels missatges celestials dels quals se sent destinatària. Durant una vintena d'anys, aquesta devoció fou prohibida; la Santa Seu la va considerar legítima a partir de 1978. Posteriorment ha tingut una gran difusió. Al costat de la capella on va viure sor Faustina com a religiosa s'ha construït una basílica i és un lloc més de pelegrinatges. La imatge característica d'aquesta invocació se'ns ha fet familiar i el missatge de «confiar-se a l'amor de la divina misericòrdia» és plenament bíblic.

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia | Cicle B .....

Lectura dels Fets dels Apòstols (4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels apòstols el producte de la venda, i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

Salm responsorial (Salm 117)

Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo!,
perdura eternament el seu amor.

Lectura de la primera carta de sant Joan (5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. [...]

Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dóna testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren

a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig, i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

2

full

«La pedra que rebutjaven els constructors, ara corona l'edifici» |

Mn. Marc Majà i Guiu .....

Segons els entesos, un dels fets que ha causat més la crisi econòmica a casa nostra és l'anomenada «bombolla immobiliària», això és, l'ansia de tenir més ha acabat donant un valor desproporcionat, irreal, als immobles. Malauradament, després s'ha vist quin era el valor real de tals construccions i, en conseqüència, el sistema econòmic general ha fet fallida. Cadascú és, d'alguna manera, *constructor* de la pròpia vida i, com a tal, cadascú escull els *materials* de construcció. En època de vaques grasses tot empeny a pensar que l'únic que fa falta per a construir una vida realment feliç és tenir més béns. Segons aquesta lògica, hi ha una *pedra de construcció* que, certament, de seguida es veu descartada, que apareix com a inútil: és la pedra de la fe. L'argument

que porta a això és tan simple com convincent: «Si tinc de tot, quina falta em fa Déu?» Què passa, tanmateix, amb aquesta pedra, en temps de crisi?

La crisi de la creu va comportar l'*enderrocament* de la manera que els deixebles tenien de seguir a Jesús. Sobre quina base es construïa el seu seguiment: sobre l'èxit del Mestre (els miracles aplaudits) o sobre la fe en ell? Si era sobre l'èxit, la reacció que havia de provocar la creu només podia ser l'abandó, el rebuig. Si era sobre la fe, la reacció del deixeble restava oberta a l'acció de Déu. I aquesta és, precisament, la gran notícia de Pasqua: «La pedra que rebutjaven els constructors, ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen». Sí, Déu ha ressuscitat Jesús, el seu amor venç totes les crisis.

Vuit dies més tard... (Jn 20,26) | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

La Pasqua cristiana es perllonga en la cinquantesena pasqual. Durant cinquanta dies l'Església viu en la seva litúrgia l'alegria de la Pasqua de nostre Senyor Jesucrist. L'evangeli del segon diumenge de Pasqua ens presenta dues aparicions de Jesús ressuscitat als seus deixebles, el mateix dia de Pasqua i al cap de vuit dies (cf. Jn 20,19-31). Aquesta presència del Senyor ressuscitat enmig dels seus deixebles i amb aquest ritme del primer dia de la setmana és un dels fonaments de l'Eucaristia dominical. «La primera trobada amb el Ressuscitat es va produir al matí del primer dia de la setmana —el tercer dia després de la mort de Jesús—, per tant, el matí del diumenge. Per això, el matí del primer dia de la setmana es va convertir espontàniament en el moment de la litúrgia cristiana, en el diumenge, el dia del Senyor» (Benet XVI, *Jesús de Natzaret*, II).

La tradició de l'Església al llarg dels segles ha entès sempre el diumenge com el dia del Senyor, el dia de l'Església, el dia dels cristians. Solament vull fer esment del testimoni dels màrtirs d'Abitini, al nord d'Àfrica, a principis del segle IV, i de dues de les seves paraules clau davant el tribunal que els va condemnar: «La celebració del dia del Senyor no es pot interrompre» («Intermitti Dominicum non potest»). «Nosaltres no podem viure sense celebrar el diumenge» («Sine Dominico non possumus»).

La fe cristiana en Crist mort i ressuscitat continua essent la mateixa al llarg dels segles i aquesta és la

nostra fe. Per això aquesta fe porta a les mateixes afirmacions: la missa dominical no es pot interrompre i sense l'Eucaristia dominical nosaltres no podem viure. Des d'aquestes veritats comprenem que l'Església ens digui a tots els seus fills: «La celebració dominical del dia i de l'Eucaristia del Senyor és al cor de la vida de l'Església. El diumenge, en què se celebra el misteri pasqual, per tradició apostòlica, ha de ser observat en tota l'Església com a festa primordial de precepte... Per això els fidels tenen l'obligació de participar en l'Eucaristia els dies de precepte, excepte que n'estiguin excusats per una raó greu (per exemple, una malaltia, la cura de nadons) o els n'hagi dispensat el pastor propi. Els qui deliberadament no compleixen aquesta obligació cometen un pecat greu» (*Catecisme de l'Església Catòlica*, núms. 2177-2181).

La missa dominical és l'escola fonamental de vida cristiana, de vertadera humanitat. Amb la celebració de l'Eucaristia dominical el cristià s'uneix a la donació de Crist per la seva Església. Qui participa en l'Eucaristia entra en la dinàmica d'amor, de donació i de gratuïtat del mateix Crist. El cristià batejat i confirmat ha de participar cada diumenge en l'Eucaristia per tal de revifar el do de l'Esperit Sant que ha rebut amb els sagraments de Crist. Alimentant-se de Crist, Paraula i Eucaristia, el cristià revifa el do de l'Esperit Sant que habita en el seu cor per poder viure en la lloança i acció de gràcies a Déu, donant-li en la vida el culte espiritual agradable a ell (cf. Rm 12,1-2).

Agenda litúrgica de la setmana .....

15 □ **Diumenge II o de la Divina Misericòrdia / Cicle B.** Sant Abbó, bisbe

Lectures: Fets 4,32-35 / Salm 117 / Joan 5,1-6 / Joan 20,19-31

Litúrgia de les hores: Setmana II

16 □ **Dilluns.** Santa Engràcia, màrtir (†303). Santa Bernadeta, verge (†1879).

Lectures: Fets 4,23-31 / Salm 2 / Joan 3,1-8

17 □ **Dimarts.** Sant Anicet, papa (†166). Sant Esteve Harding, abat

(†1134).

Lectures: Fets 4,32-37 / Salm 92 / Joan 3,7b-15

18 □ **Dimecres.** Sant Perfecte, màrtir (†850).

Lectures: Fets 5,17-26 / Salm 33 / Joan 3,16-21

19 □ **Dijous.** Sant Vicenç de Cotlliure, màrtir (†291)

Lectures: Fets 5,27-33 / Salm 33 / Joan 3,31-36

20 □ **Divendres.** Sant Sulpici, màrtir (†117ca). Sant Adjutori, monjo (†1131).

Lectures: Fets 5,34-42 / Salm 26 / Joan 6,1-15

21 □ **Dissabte.** Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església (†1109).

Lectures: Fets 6,1-7 / Salm 32 / Joan 6,16-21

22 □ **Diumenge III de Pasqua / Cicle B.** Sant Apel·les, màrtir. Sant Agapit, papa (†536).

Lectures: Fets 3,13-15.17-19 / Salm 4 / Joan 2,1-5a / Lluc 24,35-48

Santa Maria de Bassacs, cinquanta anys de l'església |

Antoni Caselles i Pons .....

Segons les investigacions realitzades per l'historiador gironellenc Josep Busquets i Castella, publicades en el llibre *L'església Santa de Maria de Bassacs*, que acaba de sortir, la seva construcció va ser fruit d'una conversa mantinguda l'any 1954 entre el que llavors era vicari general de la diòcesi de Solsona, Dr. José M. Rubio, i Mn. Pere Vilà, rector de Gironella, en la qual aquest li demanà que la capella de la Torre dels Amos de Bassacs fos declarada filial de la parròquia de Gironella. Com a conseqüència d'això, el bisbat inicià un expedient demanant a mossèn Pere que informés de les raons que ho justificaven i ell contestava dient, entre altres coses, que creia oportú que es destinés a la barriada Bassacs un sacerdot, argumentant la distància que la separava de Gironella i el nucli de població que hi vivia, uns 700 habitants, la majoria treballadors de les dues fàbriques tèxtils, i que s'hauria de procurar la construcció d'una església pròpia, com més aviat millor. Vista i aprovada la iniciativa del vicari general i escoltat el parer de l'arxiprest de Gironella, el 31 de juliol d'aquell any, el bisbe Mons. Vicente Enrique Tarancón va decretar que l'església de la Torre fos filial de la de Gironella, fins que a la barriada Bassacs es fes un edifici propi que servís d'església.

Tenint en compte que en totes les colònies del Llobregat hi havia una església pagada pels amos, mossèn Pere va encaminar les gestions cap a les famílies Fusté i Minoves, propietaris de les dues fàbriques que funcionaven en aquest barri. Passats dos anys, el 27 d'agost de 1956, la Sra. Bernarda de Martin, vídua de Salvador Fusté Teixidor, li féu donació d'un terrenys situats a la partida de Sant Marc, per a edificar-hi una església. La donació es feia a la diòcesi de Solsona però amb la condició expressa que, en un termini màxim de deu anys, s'edifiqués en aquells terrenys una església filial de la parròquia de Gironella. El setembre de 1957, a l'arquitecte Ramon Masferrer Homs (1926-2011), fill de Gironella, se li va encomanar el projecte per a la construcció de l'església. L'arquitecte va presentar els plànols, la memòria, el plec de condicions i el pressupost estimatiu. En la memòria explicava que la façana s'havia dissenyat de manera que es veiés que era un edifici religiós, però procurant que la sobrietat de les línies no fos en perjudici de la seva estètica, sinó al contrari, que representés un element decoratiu dins el conjunt. El campanar, de 35 metres d'alçada, seria a l'exterior però lligat a l'església. La construcció de l'església es va realitzar amb

aportacions de particulars, sense que constés el nom del donant, tot i que una part molt important de les obres i ornamentació va anar a càrrec de la família Fusté Teixidor. L'empresa encarregada de l'obra va ser «Proyectos y Obras S.L.» de Gironella, que va començar a treballar-hi el mes de novembre de 1957. En aquell moment les hores de paleta es pagaven a 15 pessetes.

A l'interior de l'església s'hi va col·locar la imatge de Santa Maria, una talla de fusta, a l'exterior una de pedra, també de la Mare de Déu, obra de l'escultor Lluís M. Saumells i Panedés, nascut a Gironella (1915-1999). També se suposa que és obra seva la decoració del frontal de l'altar en pedra artificial en què apareix Crist assegut, beneït amb la mà dreta i envoltat pels símbols del quatre evangelistes. D'un estil molt personalitzat, es deia de Lluís M. Saumells que «les seves escultures estilitzades sembla que s'enlairen cap al cel en recerca de la divinitat». Les pintures que ocupen gran part del lateral dret del temple i que continuen pel frontal del cor són de Roser Agell Cisa (Barcelona, 1924), pintora i gravadora, que es formà a l'Escola de Belles Arts de Barcelona i de Roma; en la seva obra hi predomina sempre un caràcter poètic i al·legòric. Inspirades totes en diferents moments de la vida de la Verge Maria, menys la primera, que corresponen a misteris del rosari. Les vidrieres, de J. Bonet, muntades al plom amb vidres de catedral de

diferents colors i situades al costat esquerre, donen lluminositat a l'interior de l'església.

La benedicció de l'església fou el 6 de maig de 1962, presidida pel bisbe Mons. Vicente Enrique Tarancón, l'arxiprest Mn. Pere, Mn. Manel Cuadrench (capellà de Cal Bassacs) i altres capellans, acompanyats per les autoritats de Gironella, i els Srs. Fusté i Minoves amb les seves esposes. Feien la seva entrada en processó des de la casa rectoral situada a l'actual carrer Barcelona fins a l'església, seguits per un gran nombre de feligresos que van assistir a l'acte.

Les activitats pastorals s'han mantingut amb normalitat durant aquests cinquanta anys. Bateigs, primeres comunions, confirmacions, casaments, visites pastorals i enterraments han anat marcant el seu tarannà al llarg del temps. En l'arxiu parroquial trobem enregistrats com a batejats 423 infants i que, entre els anys 1975 al 1981, el nombre de casaments celebrats a l'església va augmentar considerablement. Els preveres que hi han passat són Mn. Manuel Cuadrench Domeque (9-1954 a 9-1962), Mn. Antoni Comellas Cunill (9-1962 a 8-1979), Mn. Mateu Vila Cornellà (9-1979 a 6-2008), que va continuar ajudant a l'església i vivint a la casa rectoral, fins que després d'una llarga malaltia morí a l'octubre del 2010, Mn. Gaspar Comellas Lladó (7-2008 a 8-2009), Mn. Lluís Ruiz Brics (9-2009 a 12-2010), Mn. Antoni Quesada Rodríguez (12-2010 a 8-2011) i actu-

alment Mn. Lluís Ruiz Brics és novament el responsable de la parròquia, juntament amb les de Casserres, Montmajor, Montclar i agregades.

Ara, commemorant aquest aniversari, s'està duent a terme una reestructuració de l'entorn de l'església, millorant les tanques i amb portes noves gràcies a la col·laboració del bisbat i l'ajuntament de Gironella. Amb la aportació voluntària de la gent, s'han canviat les portes de fusta de l'entrada i està previst reparar el rellotge, posar-hi una placa commemorativa, etc. Per això s'ha creat una Comissió Organitzadora del Cinquantenari. Entre les activitats previstes hi ha la publicació, edició i gravació en CD dels goigs de santa Maria de Bassacs, amb lletra de Mn. Climent Forner, música de Mn. Joan Bajona i dibuix de Jordi Vallbona. El dia 1 d'abril es va fer un concert a càrrec de la Coral Estel de Gironella, l'obertura de l'exposició fotogràfica que recull més de cent imatges i la presentació del llibre *L'església de Santa de Maria de Bassacs*. El llibre és un resum de la història de l'església, amb curiositats i vivències.

L'acte principal tindrà lloc el primer diumenge de maig, dia 6, a les cinc de la tarda. La celebració eucarística commemorativa del cinquanta anys de la benedicció de l'església serà presidida per Mons. Xavier Novell i Gomà, acompanyat dels capellans de l'arxiprestat. Des de Cal Bassacs convidem tothom a compartir amb nosaltres aquesta celebració.

Inaugurat el nou «Espai d'interpretació d'Oliba» al Museu Episcopal de Vic

El dia 31 de març s'inaugurà, a la zona de recepció del Museu Episcopal de Vic (MEV), aquest «Espai d'interpretació d'Oliba», en el qual s'utilitza tecnologia d'última generació per a donar a conèixer la Catalunya de l'any 1000 i un dels seus principals personatges: Oliba, que fou abat de Ripoll i de Cuixà (1008) i bisbe de Vic (1017).

Mitjançant un audiovisual de cinc minuts de durada es presenta el context històric en què va viure Oliba. Nascut a Besalú l'any 971, morí a Sant Miquel de Cuixà en el 1046. Pacificador i impulsor de les assemblees de Pau i Treva; viatger i renovador de monestirs, esglésies, catedrals...

Mitjançant una taula interactiva es pot conèixer el territori vinculat a Oliba i fer un recorregut virtual pels comtats catalans de l'any 1000. Hi trobem informació i imatges de Ripoll, Cuixà, de la seva tasca com a fundador del monestir de Montserrat i Sant Miquel de Fluvià, com a reformador dels monestirs de Sant Martí del Canigó i Sant Feliu de Guíxols, com a impulsor de les obres de les basíliques de Ripoll i Vic.

Mitjançant una guia multimèdia es pot descobrir la magnífica col·lecció d'art romànic del MEV. Aquesta guia multimèdia està a disposició dels visitants i disposa d'una aplicació per a telèfons mòbils adaptada per als sistemes Apple i Android, que es pot descarregar gratuïtament.

Aquest espai forma part de la ruta transfronterera sobre l'abat i bisbe Oliba que va de Montserrat a Sant

Miquel de Cuixà, passant per Ripoll i Sant Joan de les Abadesses. Es pot visitar de manera autònoma, i gratuïta, amb informacions en català, castellà, anglès i francès.

Amb motiu de la seva inauguració s'han organitzat visites guiades que inclouen l'Espai Oliba, el romànic MEV i la pujada al campanar de la catedral. És una visita comentada, per a petits grups (màxim 15 persones). Des del campanar, construït en temps del bisbe Oliba i recentment restaurat, es pot gaudir d'un nou mirador sobre la ciutat de Vic de 46 metres d'alçada. Del calendari d'aquestes visites, que van començar el mateix dia 31, resten encara pendents quatre dissabtes (21 i 28 d'abril i 5 i 12 de maig) a les dotze del migdia. Tenen una hora de durada i el preu per persona és de 5 euros (gratuït per als menors de 10 anys). Les places són limitades i s'aconsella de fer reserva: tel. 93 886 93 60, reserves@museuepiscopalvic.com.

Breus

» **El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2012**, instituit per Òmnium Cultural l'any 1969, ha estat concedit al monjo de l'abadia Montserrat Josep Massot i Muntaner (Ciutat de Palma, Mallorca, 1941). Un dels grans rotatius comunicava la notícia anomenant-lo «el monjo savi». Són unànimes els elogis al seu treball com

a monjo i en matèries tan diverses com filologia, història, director d'edicions... L'acte de lliurament del premi tindrà lloc el dimecres 13 de juny, a les vuit del vespre, al Palau de la Música Catalana de Barcelona.

» **Les homilies de la pàgina web del Pontifici Consell Justícia i Pau** són elaborades pel bisbe auxiliar de Barcelona, Sebastià Taltavull, i basades en la Doctrina Social de l'Església. Ara el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona acaba de publicar en català i en castellà el primer volum de les homilies corresponents al cicle de lectures de l'any actual. El dia 14 de març el cardenal Renato Martino acompanyà l'autor a l'hora de presentar el llibre al papa Benet XVI.

Invitació a celebrar la Vetlla de Pentecosta a la catedral de Vic .....

És una invitació que fa cada any el senyor bisbe oferint al mateix temps la possibilitat d'administrar el sagrament de la confirmació a adults. Aquesta invitació, enguany, és per al dissabte 26 de maig, a les set del vespre.

Des del bisbat s'ha comunicat als rectors de parròquia que aquesta vegada «la invitació té un relleu més gran, donat que el Pla Diocesà de Pastoral ens ajuda a posar en valor aquest sagrament i tot el que se'n deriva. Val la pena, doncs, de proposar a tots aquells adults que no hagin rebut el sagrament de la confirmació, de fer-ho aquest any. Tots tenim present que un batejat no confirmat està en una situació "anòmala": cal culminar la iniciació, bo i procurant, segons les possibilitats de cada cas, que aquest moment sigui una oportunitat pastoral i un moment de gràcia».

Al mateix temps, per a aquest mateix dia (26 de maig) s'ha previst convocar una Jornada Catequètica sencera que tindrà com a centre l'Esperit Sant i la confirmació. Al matí hi haurà una trobada oberta a tota la diòcesi. Hi són convidats tots els qui participen de la catequesi de confirmació (confirmands, catequistes, pares, padrins i fidels en general). Es podrà dinar al Seminari, en una arrossada popular. A la tarda hi haurà diferents activitats, que s'anunciaran oportunament.

Referent als adults que es vulguin confirmar, es recorda que «cada rector és responsable de la preparació dels seus candidats i d'inscriure'ls a la Secretaria del Bisbat i que aquells que hagin estat inscrits seran convocats una estona abans per a assajar la forma de la celebració».

Llibreria del Seminari: ampliació de serveis .....

A partir d'ara, la nostra oferta de material bíblic, teològic, catequètic, divulgatiu, així com les darreres novetats, també les trobareu a la botiga del Museu Episcopal de Vic. Els horaris són els del Museu (tancat els diumenges a la tarda i, el dilluns, tot el dia).

Es mantenen els serveis habituals de llibreria a l'edifici del Seminari (ronda Camprodon, 2, 08500 Vic) amb els següents horaris:

De dilluns a divendres, els matins, de 8.30h a 13.00h i, a la tarda, de dilluns a dijous, de 15.00h a 19.00h.

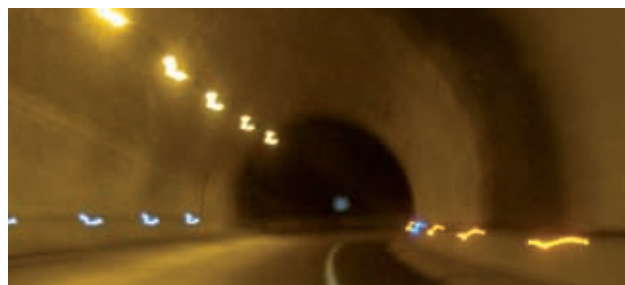
Per a més informació i comandes: tel. 902 70 20 32 (extensió 2104) / c/e llibreria@diacvic.com.

Sortida programada | Teresa Medina Casanovas .....

Per a fer la sortida s'havia de recórrer una carretera plena de revolts. Semblava que érem molt lluny i, ben mirat, havíem fet 60 km. Avui la tecnologia fa que puguem travessar les muntanyes perforades per uns túnels, amb la sensació que, en un tancar i obrir d'ulls, ja et trobes a l'altra banda de la muntanya que abans calia vorejar.

En travessar un dels túnels hi vaig veure un lligam amb la vida. També, tot d'un plegat, a vegades, ens trobem a les fosques, però si avancem trobarem la sortida, tornarem a veure la llum. El que cal és no aturar-nos

al mig; quedaríem sempre a les fosques. Busquem, treballem, avancem, no tinguem por, preguem... i trobarem la sortida.

Sabem evangelitzar? | Ester Busquets i Alibés .....

Al costat del periodisme més sensacionalista i trivial, també hi ha el periodisme rigorós i honest, que, més enllà de l'entreteniment interessat, pretén obrir nous horitzons i ajudar el ciutadà a pensar, a formar-se una idea real sobre el que passa en la societat, en el món, i naturalment també en l'Església. La veu d'aquest periodisme de qualitat que analitza la realitat de la nostra Església, des del coneixement i el respecte, i no pas des de la crítica barroera, ens hauria d'interpel·lar, i molt, com a cristians.

Dic això perquè dies enrere llegia un article en la premsa, signat per un conegut periodista català, en el qual es parlava de la poca credibilitat de certes afirmacions que fan algunes personalitats rellevants de l'Església catòlica, i es preguntava per què costa tant adaptar l'evangeli als nous canvis de la societat. El periodista, entre moltes altres coses, constata: «Les esglésies cada vegada estan més buides», i tot seguit afegia: «Tot plegat és una llàstima, perquè una religió posada al dia, en uns temps com els d'ara, seria més necessària que mai per a molts de nosaltres.» El comentari reconeix que la religió pot tenir un paper important en la vida d'una persona, però que cert discurs pot contribuir a distanciar-se de l'Església.

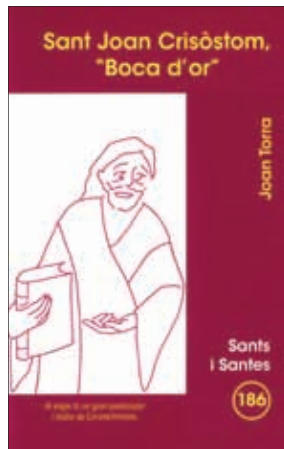
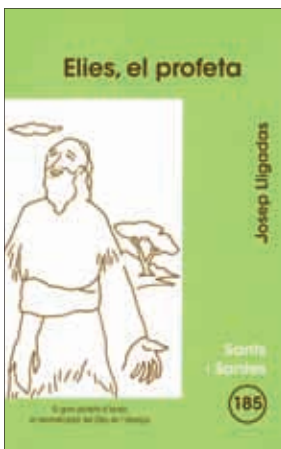
És un fet que hi ha gent que se sent allunyada de l'Església, però, en canvi, se sent propera i és re-

ceptiva al missatge de l'evangeli. Hi ha gent que no rebutja la religió, però es distancia d'aquella religió que proposa un missatge quan no arriba a connectar amb la persona d'avui. Aquesta és una idea compartida per amplis sectors de la nostra societat i que xoca paradoxalment amb els nous corrents d'evangelització que pretenen que la Paraula de Déu arribi al cor d'una societat molt secularitzada.

Sant Pau, capdavanter i model de l'anunci de la bona nova, recordava ja fa dos mil anys, en la primera carta als Corintis, que anunciar l'evangeli és una obligació: «Ai de mi si no anunciés l'evangeli!» Cal tenir present que evangelitzar, o «proposar la fe», requereix tenacitat, intel·ligència, sensibilitat, capacitat de comunicació i, naturalment, també cal el testimoniatge personal de fe, és a dir, que es visqui en harmonia entre el que es creu, el que es diu i el que es fa.

La nostra responsabilitat com a cristians és fer que l'Església sigui veritablement fidel a Jesús. Així aconseguirem que sigui allò que ha de ser. I, simultàniament, amb aquest anhel de fer present el Crist enmig del món mai no ens podrem deixar de preguntar, sigui a causa dels periodistes o no, si realment sabem evangelitzar.

Llibres | Col·lecció «Sants i santes» del Centre de Pastoral Litúrgica .....

Els dos opuscles núms. 185 i 186, publicats recentment, són dedicats als següents sants:

Elies, el profeta, a càrrec de Josep Lligadas. Gran profeta d'Israel i reivindicador del Déu de l'aliança. La seva festa se celebra el 20 de juliol.

Sant Joan Crisòstom, «Boca d'or», a càrrec de Joan Torra. Gran predicador i bisbe de Constantinoble, en el segle IV. La seva festa se celebra el 13 de setembre.

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 VIC

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60